

Rachunek Prawdopodobieństwa MAT1332

Wydział Matematyki, Matematyka Stosowana

Przykłady 2. Prawdopodobieństwo warunkowe. Twierdzenie o prawdopodobieństwie całkowitym. Wzór Bayesa. Niezależność zdarzeń. Opracowanie: dr hab. Agnieszka Jurlewicz

Przykłady **2.1**: twierdzenie o prawdopodobieństwie całkowitym i wzór Bayesa.:

(a) Prawdopodobieństwo trafienia w cel w jednym strzale wynosi $1/2$, natomiast prawdopodobieństwo zniszczenia celu przy k trafieniach wynosi $1 - \left(\frac{1}{3}\right)^k$, $k = 0, 1, \dots$. Wyznaczyć prawdopodobieństwo zniszczenia celu przy oddaniu 10 strzałów.

- Wprowadzamy oznaczenia:

A - zdarzenie, że zniszczono cel przy oddaniu 10 strzałów,

B_k - zdarzenie, że w 10 strzałach jest k trafień, $k = 0, 1, \dots, 10$.

- $B_0, B_1, \dots, B_{10}$ stanowią rozbitcie przestrzeni probabilistycznej (są parami rozłączne i w sumie są zdarzeniem pewnym Ω).

- Mamy $P(B_k) = \binom{10}{k} \left(\frac{1}{2}\right)^k \left(1 - \frac{1}{2}\right)^{10-k} = \binom{10}{k} \left(\frac{1}{2}\right)^{10}$; $P(A|B_k) = 1 - \left(\frac{1}{3}\right)^k$.

- Z tw. o prawdopodobieństwie całkowitym $P(A) = \sum_{k=0}^{10} P(A|B_k)P(B_k) = \sum_{k=0}^{10} \left(1 - \left(\frac{1}{3}\right)^k\right) \binom{10}{k} \left(\frac{1}{2}\right)^{10} = \left(\frac{1}{2}\right)^{10} \left(\sum_{k=0}^{10} \binom{10}{k} 1^k 1^{10-k} - \sum_{k=0}^{10} \binom{10}{k} \left(\frac{1}{3}\right)^k 1^{10-k}\right) = \left(\frac{1}{2}\right)^{10} \left((1+1)^{10} - \left(\frac{1}{3} + 1\right)^{10}\right) = 1 - \left(\frac{2}{3}\right)^{10} \approx 0.983$,

gdzie korzystaliśmy ze wzoru $(a+b)^{10} = \sum_{k=0}^{10} \binom{10}{k} a^k b^{10-k}$.

(b) Zakład pracuje na trzy zmiany. Zmiany produkują odpowiednio $n_1 = 200$, $n_2 = n_3 = 150$ wyrobów, przy czym szansa wyprodukowania wadliwego wyrobu wynosi odpowiednio $p_1 = p_2 = 0.1$, $p_3 = 0.3$. Obliczyć prawdopodobieństwo, że wyrób wylosowany z całej produkcji jest wadliwy. Obliczyć prawdopodobieństwo, że wylosowany wadliwy wyrób wyprodukowała druga zmiana.

- Wprowadzamy oznaczenia:

A - zdarzenie, że wylosowany wyrób jest wadliwy;

B_n - zdarzenie, że wylosowany wyrób wyprodukowała n -ta zmiana, $n = 1, 2, 3$.

- Mamy $P(B_1) = \frac{n_1}{n_1 + n_2 + n_3} = \frac{200}{500} = 0.4$; $P(B_2) = P(B_3) = 0.3$;

$P(A|B_1) = P(A|B_2) = 0.1$; $P(A|B_3) = 0.3$.

- Z tw. o prawdop. całkowitym

$P(A) = P(A|B_1)P(B_1) + P(A|B_2)P(B_2) + P(A|B_3)P(B_3) = 0.1 \cdot 0.4 + 0.1 \cdot 0.3 + 0.3 \cdot 0.3 = 0.16$.

- Szukamy teraz $P(B_2|A)$.

Ze wzoru Bayesa $P(B_2|A) = \frac{P(A|B_2)P(B_2)}{P(A)} = \frac{0.1 \cdot 0.3}{0.16} = \frac{3}{16} = 0.1875$.

- (c) W pewnym teleturnieju za jednymi z trzech zamkniętych drzwi znajduje się samochód, a za pozostałymi dwoma kozy. Prowadzący grę wie, które drzwi kryją samochód. Gracz wskazuje na jedne z drzwi, prowadzący otwiera jedno z pozostałych odkrywając kozę i następnie pyta gracza, które z zamkniętych drzwi otworzyć (tzn. czy gracz zmienia wybór, czy nie). Jeżeli gracz wskaże na odpowiednie drzwi, wygrywa samochód.

Powiedzmy, że gracz wskazał na początku na drzwi nr 1, a prowadzący grę otworzył drzwi nr 3 z kozą. Czy graczowi opłaca się zmienić decyzję i wskazać na drzwi nr 2? Odpowiedź uzasadnić.

- Wprowadzamy oznaczenia: A_i - zdarzenie, że samochód jest za drzwiami nr i ,
 B_i - zdarzenie, że prowadzący otworzył drzwi nr i , $i = 1, 2, 3$
- Mamy $P(A_i) = \frac{1}{3}$, $P(B_3|A_1) = \frac{1}{2}$, $P(B_3|A_2) = 1$, $P(B_3|A_3) = 0$.
- Stąd $P(B_3) = \sum_{i=1}^3 P(B_3|A_i)P(A_i) = \frac{1}{2}$ z tw. o prawdop. całkowitym,
- i ze wzoru Bayesa $P(A_1|B_3) = \frac{P(B_3|A_1)P(A_1)}{P(B_3)} = \frac{1}{3}$.
- Ponieważ $P(A_3|B_3) = 0$ oraz $P(A_1|B_3) + P(A_2|B_3) + P(A_3|B_3) = P(\Omega|B_3) = 1$, mamy $P(A_2|B_3) = \frac{2}{3}$
- Wniosek: Graczowi opłaca się zmienić decyzję, bo zwiększa swoją szansę na wygraną ($P(A_1|B_3) \leq P(A_2|B_3)$).

- (d) Pewna choroba jest obecna w 0.01% populacji. Opracowano test, który daje wynik dodatni u 90% chorych i u 5% zdrowych. Jakie jest prawdopodobieństwo tego, że pacjent z wynikiem dodatnim jest zdrowy? Czy ma on powody do obaw?

- Wprowadzamy oznaczenia:
 A - zdarzenie, że test daje wynik dodatni; B - zdarzenie, że pacjent jest chory.
Szukamy $P(B^c|A)$.
- Ze wzoru Bayesa $P(B^c|A) = \frac{P(A|B^c)P(B^c)}{P(A)}$
- Mamy $P(B) = 0.0001 = 1 - P(B^c)$; $P(A|B) = 0.9$; $P(A|B^c) = 0.05$.
- Zatem $P(A) = P(A|B)P(B) + P(A|B^c)P(B^c) = 0.050085$ z tw. o prawdop. całkowitym.
- oraz $P(B^c|A) = \frac{0.05(1 - 0.0001)}{0.050085} \approx 0.9982$
- Wniosek: Test w istocie nie wykrywa choroby, bo pacjent z wynikiem dodatnim jest zdrowy na ponad 99% i raczej nie ma powodów do obaw.

Opracowanie: dr hab. Agnieszka Jurlewicz

Przykłady 2.2: niezależność zdarzeń, lemat Borela-Cantelliego.:

(a) Weźmy $\Omega = \{\omega_1, \omega_2, \omega_3, \omega_4\}$, $\mathcal{F} = 2^\Omega$, P określone ciągiem $p_i = P(\{\omega_i\})$ dla $i = 1, 2, 3, 4$, gdzie $p_i \geq 0$, $p_1 + p_2 + p_3 + p_4 = 1$. Zbadajmy niezależność zdarzeń $A = \{\omega_i\}$ i $B = \{\omega_j\}$, a następnie niezależność zdarzeń $A_1 = \{\omega_1, \omega_3\}$ i $B_1 = \{\omega_2, \omega_3\}$.

- $P(A) = p_i$, $P(B) = p_j$, $P(A \cap B) = P(\{\omega_i\} \cap \{\omega_j\}) = P(\emptyset) = 0$
- Zatem jeśli $p_i > 0$ oraz $p_j > 0$, to $P(A \cap B) \neq P(A)P(B)$ i zdarzenia $\{\omega_i\}$ i $\{\omega_j\}$ nie są niezależne.
- $P(A_1) = p_1 + p_3$, $P(B_1) = p_2 + p_3$, $P(A_1 \cap B_1) = P(\{\omega_3\}) = p_3$.
- A_1 i B_1 są niezależne, gdy $p_3 = (p_1 + p_3) \cdot (p_2 + p_3) \Leftrightarrow p_1 p_2 = p_3 p_4$.
- Gdy P to prawdopodobieństwo klasyczne, czyli $p_i = 0.25$ dla $i = 1, 2, 3, 4$, mamy $0.25 = (0.25 + 0.25) \cdot (0.25 + 0.25)$. Zatem wtedy A_1 i B_1 są niezależne
- Natomiast dla P takiego, że $p_1 = p_2 = p_3 = 0.1$, $p_4 = 0.7$ mamy $0.1 \cdot 0.1 \neq 0.1 \cdot 0.7$. Zatem w takiej przestrzeni probabilistycznej zdarzenia A_1 i B_1 nie są niezależne.

(b) Dwa razy kontrolowana jest jakość pewnego urządzenia przez niezależne kontrole. Wynik kontroli to jedna z dwóch opinii: S - urządzenie sprawne lub N - urządzenie niesprawne. Szansa na to, że S będzie wynikiem pierwszej kontroli, wynosi p , drugiej kontroli - q , $0 \leq p, q \leq 1$. Zbadaj niezależność zdarzenia A , że wynik pierwszej kontroli to S , oraz zdarzenia B , że obie kontrole stwierdziły to samo.

- $\Omega = \{SS, SN, NS, NN\}$, $\mathcal{F} = 2^\Omega$,
 $P(SS) = pq$, $P(SN) = p(1 - q)$, $P(NS) = (1 - p)q$, $P(NN) = (1 - p)(1 - q)$,
gdyż kontrole są niezależne.
- $A = \{SS, SN\}$, $B = \{SS, NN\}$, $A \cap B = \{SS\}$
- $P(A \cap B) = P(A)P(B)$ wtedy i tylko wtedy, gdy $pq = (pq + p(1 - q))(pq + (1 - p)(1 - q))$,
czyli gdy $pq = p(1 - p - q + 2pq)$.
- Równość zachodzi dla $p = 0$ albo $p = 1$ albo $q = 1/2$.
- Zatem zdarzenia A i B są niezależne w skrajnych przypadkach $p = 0$ lub $p = 1$ bez względu na q oraz w ciekawszym przypadku $q = 1/2$ bez względu na p .

(c) Elektron emitowany jest w losowej chwili τ przedziału $[0, T]$. Dla ustalonej chwili t przedziału $(0, T)$ niech A będzie zdarzeniem, że emisja nastąpi po chwili t , a B zdarzeniem, że emisja nastąpi przed chwilą $T - t$. Czy zdarzenia A , B są niezależne?

- $\Omega = [0, T]$, $\mathcal{F}$ to zbiory borelowskie z tego odcinka,
 P to prawdopodobieństwo geometryczne.
- $A = [t, T]$, $B = [0, T - t]$
- $P(A) \cdot P(B) = \left(\frac{T - t}{T}\right)^2$.
- $A \cap B = \begin{cases} \emptyset, & \text{gdy } T - t < t, \\ [t, T - t], & \text{gdy } T - t \geq t; \end{cases}$ i stąd $P(A \cap B) = \begin{cases} 0, & \text{gdy } T/2 < t < T, \\ \frac{T - 2t}{T}, & \text{gdy } 0 < t \leq T/2. \end{cases}$
- Ponieważ $P(A \cap B) \neq P(A)P(B)$, zdarzenia A i B nie są niezależne.
(Zauważmy, że wniosek ten nie zależy od wyboru t .)

Opracowanie: dr hab. Agnieszka Jurlewicz

(d) Prawdopodobieństwo zestrzelenia samolotu przez wystrzał z karabinu wynosi $p = 0.004$. Jakie jest prawdopodobieństwo zestrzelenia samolotu przez salwę z 250 karabinów?

- Wprowadzamy oznaczenia:

$A_i = \{\text{zestrzelenie samolotu z } i\text{-tego karabinu}\}, i = 1, 2, \dots, 250,$

$B = \{\text{zestrzelenie samolotu przez salwę z 250 karabinów}\}.$

Zakładamy, że zdarzenia $A_i, i = 1, 2, \dots, 250,$ są niezależne.

- $B = \bigcup_{i=1}^{250} A_i,$ a stąd $B^c = \bigcap_{i=1}^{250} A_i^c.$

- Z niezależności $P(B^c) = \prod_{i=1}^{250} P(A_i^c) = (1 - 0.004)^{250} \approx 0.3671$

- Stąd $P(B) = 1 - P(B^c) \approx 0.6329$

(e) Korzystając z lematu Borela-Cantelliego oblicz prawdopodobieństwo, że przy nieograniczonym w czasie rzucaniu monetą symetryczną wynik "reszka" pojawi się nieskończenie wiele razy.

- Wprowadzamy oznaczenia: $A_i = \{\text{"reszka" w } i\text{-tym rzucie}\}, i = 1, 2, \dots$

$A = \{\text{"reszka" nieskończenie wiele razy}\} = \{A_n \text{ i.o.}\} = \limsup_n A_n$

- $A_1, A_2, \dots$ to zdarzenia niezależne.

- $P(A_i) = 0.5$ dla każdego $i,$ więc szereg $\sum_{i=1}^{\infty} P(A_i)$ jest rozbieżny.

- Z lematu Borela-Cantelliego otrzymujemy zatem, że szukane prawdopodobieństwo wynosi $P(A) = 1.$

Opracowanie: dr hab. Agnieszka Jurlewicz